

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUR

NÚM. 28 / FEBRER 2024

ROQUES ROIES

SUMARI

EN PORTADA

L'INCASOL ha comprat 36 pisos que la SAREB mantenia buits al barri de l'Estació. Ara es destinaran a lloguer per als poblatans i poblatanes. Us n'expliquem els detalls.

EL REPORTATGE

Recordem qui va ser Josep Ignasi Llorens i Peguera i per què es va enfrontar amb els seus veïns poblatans.

LA CRIDA

VOLS CANTAR A LA CORAL?

La Coral Vergederibera de Ribera de la Pobla de Segur arrenca temporada amb un munt de projectes: Lleida Canta, Cors Operístics, Stabat Màter...

T'animes a fomar-ne part?
Assiteix a un assaig!

Els dilluns i els dijous, de 20:30h a 22h a la Sala Anna Maria Janer

Estàs dubtant? Contacta amb la Coral a coral.vergederibera@gmail.com

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a joventut@lapobladeseegur.cat

NOTÍCIES

Les activitats solidàries per la Marató, la conferència sobre l'elixir de l'eterna joventut del Dr. Riba, la campanya de prevenció del suïcidi, la visita dels Reis d'Orient...

APUNT D'INSTITUT

Article del director de l'Institut, Cèsar Bosch, on exposa l'objectiu educatiu del centre: formar ciutadans compromesos amb el present i preparats per al futur

ARA FA 100 ANYS...

Tomàs Garcia recorda el nomenament del poblatà Pere Cortina com a ministre d'Exteriors.

ASSOCIATIVAMENT

Descobrim quina és l'activitat del Clàssic Club de Billar el Pallars.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Parlem amb Pau Romero-Andreu, que ha arranjat la versió per a orquestra de cambra de l'*Stabat Mater*

ELS PARTITS OPINEN

Els partits polítics tracten diversos temes relacionats amb l'actualitat poblatana.

REDACCIÓ PER PART DE

Darío Albert, Marc Baró, Cèsar Bosch, Tomàs Garcia Espot, Ramon E. Guimó, Grup de voluntaris/àries de Cultura, Clàssic Club de Billar el Pallars.

Foto de portada: Alexandra CG

Dipòsit legal
L 62-2017

Els conceptes i les opinions expressades en els articles d'aquest butlletí no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor.

Amb la col·laboració de: **Diputació de Lleida**

 INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

EN PORTADA

La Pobla recupera 48 pisos de la Sareb per a lloguer social

Es tracta d'una de les millors notícies possibles de la legislatura. Amb la compra per part de l'INCASOL dels 48 pisos propietat de la Sareb, amb una inversió de 4'4 milions d'euros, finalitza un procés engegat per part de l'Ajuntament fa quatre anys. Entre el primer contacte i l'anunci de la compra per part de la consellera de Territori, la poblatana Ester Capella, hi ha moltíssimes reunions, moltes trucades i mil maneres diferents d'intentar donar sortida als 36 habitatges buits des del 2008 i dels quals ningú en podia fer ús.

Quan l'Ajuntament va convidar el departament de Territori a visitar els habitatges vam començar a veure-hi un possible final al procés. La directora de l'INCASOL i el Secretari de Territori, Urbanisme i Agenda Urbana van poder comprovar el bon estat de conservació dels habitatges. A ells i al seu equip de treball vull agrair la feina feta i la bona voluntat per trobar una sortida no tan sols als pisos buits sinó als 12 que estan habitats des de fa molt de temps i que no tenien cap interlocutor per poder solucionar els seus problemes quotidians.

L'equip de govern veiem molt incongruent que un municipi on hi ha un clar problema d'habitatge tingui tants pisos buits. No enteníem que hi hagués cases sense gent i gent sense casa i teníem clar que ens hi havíem de posar mans a la feina per solucionar-ho. Aquesta compra serà molt beneficiosa per

a aquelles persones que visquin a la Pobla i que vulguin millorar l'habitatge o per qui vulgui venir a la Pobla a arrelar el seu projecte de vida.

Els 48 habitatges de la Pobla de Segur estan distribuïts en dos blocs (E i F). Cada bloc consta de 2 edificis amb 12 habitatges cadascun, situats al barri de l'Estació. Els edificis tenen una alçada de planta baixa més tres plantes pis, totes elles destinades a habitatge, amb tres pisos per replà. Del total d'habitatges adquirits, en 12 ja hi ha inquilins, que mantindran els seus habitatges amb les condicions actuals.

L'estat general de les edificacions és bo -en alguns, fins i tot encara es conserven les etiquetes de les safates del forn, per exemple- però caldrà fer el repàs dels acabats, la neteja i comprovar el funcionament de les instal·lacions. Aquest mes de març s'iniciaran aquests treballs als habitatges i al maig ja estaran disponibles per ocupar. Els habitatges de la planta baixa, però, necessiten uns treballs més intensos ja que les humitats dels interiors de les parets de la façana han danyat el paviment de parquet.

Per a l'adjudicació dels habitatges tindran prioritat les persones empadronades a la Pobla i, en cas que no s'arribi a ocupar tots els pisos, s'obriran a famílies d'altres municipis que hagin sol·licitat habitatge al nostre municipi. Dels 36 pisos, una quinzena estaran reservats per a joves menors de 35 anys. El preu del lloguer oscil·la, aproximadament, entre els 230 i 330 euros mensuals

Els requisits per optar al lloguer

Les persones interessades a ocupar un d'aquests pisos en règim de lloguer han d'estar inscrites al registre de sol·licitants d'Habitatge de Protecció Oficial (www.registresollicitants.cat) i a més complir les condicions següents:

- Ser major d'edat
- Ser de nacionalitat espanyola, o tenir qualsevol altra nacionalitat que ostentin el permís de residència vigent, concedit per l'Estat espanyol.
- Estar empadronat en un municipi de Catalunya.
- No ser titular d'un habitatge, excepte que se li hagi privat del seu ús per causes no imputables a la persona interessada.
- Tenir unes rendes anuals inferiors a les fixades en funció dels membres familiars i que es detallen al següent quadre.

Un membre	39.529,41 €
Dos membres	40.751,97 €
Tres membres	42.504,74 €
Quatre membres	44.919,79 €
Cinc membres o més	47.625,79 €

Marc Baró
Alcalde de la Pobla de Segur

RECULL DE NOTÍCIES

L'elixir de la joventut, revelat pel Dr. Riba

A principis de desembre, el doctor David Riba va explicar a la seixantena de persones que van omplir el Molí de l'Oli quin és l'elixir de la joventut; la recepta per allargar la nostra esperança de vida, augmentar la vitalitat i allargar els anys durant els quals podem moure'ns de manera autònoma. Ho va fer en el marc d'una xerrada organitzada per la regidoria de salut, cohesió social, igualtat i gent gran de l'Ajuntament de la Pobla de Segur. Aquesta recepta no és farmacològica, ni cara, sinó que està a l'abast de totes les persones. Es tracta de dur una vida on l'activitat física es faci de manera regular i continuada. No ens demana de competir esportivament, si no ens ve de gust fer-ho, sinó de caminar, cuidar l'hort, passejar els nostres animals de companyia, pujar i baixar escales. En definitiva ser actius, a més de cuidar la nostra alimentació i evitar els tòxics en excés.

El doctor Riba, que té cura de la salut dels padrins i les padrines que viuen a la Residència Municipal Nostra Senyora de Ribera de la Pobla de Segur, va posar exemples extrets de la seva vida personal i professional que connecten l'activitat física amb el benestar emocional i la prevenció de problemes greus en la salut de les persones. En paraules seves, es tracta de posar anys a la vida i posar vida als anys.

Els Reis d'Orient visiten de la Pobla

En el seu camí per portar els regals als nens i les nenes de la Pobla de Segur, els patges del seguici dels Reis d'Orient van fer una parada molt especial: la visita als padrins i les padrines de les dues residències del municipi a qui els van portar uns regals que de ben segur que gaudiran! A les sis de la tarda va arrencar la corrua de carrosses de la cavalcada dels Reis d'Orient que, un any més, ha comptat amb la imprescindible ajuda d'un grup de veïns voluntaris i voluntàries. Melcior, Gaspar i Baltasar van poder saludar totes les famílies que es van apropar a l'Ajuntament per rebre'ls i fer-se una fotografia amb els tres reis d'Orient.

Medalla centenària per a Ramon Agulló

El delegat del Departament de Drets Socials a l'Alt Pirineu i Aran, Josep Lluís Piqué, va entregar a finals de gener la medalla centenària a Ramon Agulló per haver complert 100 anys de vida. Al reconeixement s'hi van sumar el president del Consell Comarcal del Pallars Jussà, Ramon Jornada, i la regidora de la Gent Gran, Gemma Algeró.

L'Ajuntament col·labora en la nova campanya de prevenció del suïcidi

L'Ajuntament de la Pobla de Segur col·labora en la nova campanya del Departament de Salut "No el deixis caure en el pou del suïcidi". El Departament de Salut treballa des de fa anys en el camp de l'educació sanitària mitjançant el desenvolupament de campanyes d'informació, sensibilització i prevenció adreçades a la ciutadania en general o a sectors específics de la població. El Departament de Salut ha començat a instal·lar vinils en diferents punts de Catalunya amb missatges per conscienciar i prevenir el suïcidi. Es tracta d'uns cercles negres enganxats a terra en alguns espais de la via pública que simbolitzen el forat negre o pou en el qual es poden trobar persones amb conductes suïcides. Amb aquestes instal·lacions, es vol conscienciar els familiars i l'entorn, especialment d'homens de més de 50 anys, perquè no banalitzin situacions de risc, i acompanyin i ajudin la persona susceptible de desenvolupar una conducta suïcida. I és que detectar idees suïcides abans que es produeixi un intent és cabdal per poder prevenir pèrdues evitables.

2.834,24€ per a la Marató de 3Cat

Gràcies a les activitats organitzades per les entitats poblatanes i la solidaritat dels veïns i les veïnes, es van recaptar un total de 2.834,21€ per a la Marató de TV3 i Catalunya Ràdio, dedicada aquest any a la salut sexual i reproductiva i celebrada el passat diumenge 17 de desembre. L'agraïment per l'Associació Cultural dels Raiers, l'Associació de Dones, l'Escola i el Club de Futbol, l'Associació Amics de la Gent Gran Santa Magdalena, la llevadora Marga Alegret, l'AFA dels Raiers i el taller de costura de la Residència Verge de Ribera.

APUNT D'INSTITUT

L'Institut es mou!

L'Institut Poble de Segur no és un centre educatiu qualsevol. El nostre objectiu va més enllà de transmetre coneixements: **volem formar ciutadans compromesos amb el present i preparats per al futur**. Per això, participem en projectes innovadors com el **Programa FAIG (Fent Aprenent i Imaginant Globalment)**, sent l'únic institut de l'Alt Pirineu i Aran seleccionat. L'essència d'aquest programa és l'aprenentatge amb sentit que connecta amb la vida dels aprenents i amb la resolució de problemes del món real vinculats amb les persones i el planeta. A més, el programa FAIG ens permetrà crear un espai maker únic al territori.

Som referents en **projectes internacionals**, amb més de 30 anys d'història i amb un dels programes de mobilitat Erasmus+ més actius de l'estat espanyol. Aquest curs, realitzem dos intercanvis finançats per la Unió Europea amb França (Le Fousseret i Bergerac) i un amb Finlàndia (Espoo). I encara n'estem preparant més!

El nostre compromís amb la qualitat és inqüestionable. Disposem de **seguell de qualitat ISO** des de fa uns 10 anys, sent un dels primers centres de Catalunya a obtenir-lo. A més, oferim dues dobles titulacions de Batxillerat: **el Batxibac i el Batxillerat amb ensenyaments esportius**.

L'aprenentatge a l'Institut Poble de Segur no es limita a les aules. Realitzem estades a la Garrotxa, l'Anoia i el Delta de l'Ebre, i explorem l'entorn proper des de les Valls d'Àneu fins a Llimiana i la Vall Fosca. A més, col·laborem amb ICEMP oferint activitats d'aventura com barranquisme, espeleologia o supervivència.

La formació en valors és una part essencial del nostre projecte educatiu. Més de 10 projectes transversals, molts d'ells amb valors cívics i socials, com el de memòria històrica o el projecte intergeneracional, en són una bona prova. A més col·laborem amb entitats com el Comú de Particulars o Alba Jussà.

Eduquem joves actius i compromesos que han publicat llibres de poesia il·lustrada per la igualtat i la sostenibilitat, han enregistrat discs per la Marató i han defensat activament els seus drets.

L'Institut Poble de Segur es mou, i tenim energia per seguir movent-nos per molt més temps. Si vols saber-ne més, podeu seguir-nos a través de la nostra web institutpobladesegur.net o l'Instagram [@inspobladesegur](https://www.instagram.com/inspobladesegur).

La construcció de l'èxit educatiu: una tasca compartida

L'informe PISA de desembre de 2023 va llançar un crit d'alerta al sistema educatiu, situant Espanya i Catalunya per sota de la mitjana de la UE. Després de 25 anys dedicats a l'educació, aquestes dades no em van deixar gens indiferent. **Què està fallant? Què espera la societat de les escoles i instituts?**

Formar excel·lents titulats o formar excel·lents persones? L'educació no és un sistema matemàtic on els resultats depenen de variables controlables. Cada alumne

és un món, amb una sèrie de factors que influeixen en el seu futur educatiu: família, docents, amics, entorn, societat, política, mitjans, expectatives, emocions... **Prendre control de tants paràmetres és una quimera.**

Escola, societat, famílies i estudiants compartim un objectiu comú: l'èxit educatiu. No obstant això, cada part treballa en un univers singular amb problemes diferenciats que requereixen solucions específiques. L'escola no pot solucionar un problema social, com tampoc les famílies poden resoldre un problema escolar ni la societat un problema familiar. **Som universos diferents però interdependents, i l'èxit només es**

pot aconseguir amb l'esforç i la implicació de tots. Sense culpabilitzar ni victimitzar. L'objectiu és comú, però les eines són diferents en cada cas. En un sistema tan complex com l'educació, el resultat no es pot garantir. No obstant això, sí que podem **aproximar-nos a l'èxit amb responsabilitat, confiança i respecte.** Crec fermament que aquesta és la clau per l'èxit educatiu.

Cèsar Bosch
Director de l'Institut de la Pobla de Segur

PS: PISA no avalua l'èxit educatiu sinó només un paràmetre d'un inestable conjunt de variables.

FOTONOTÍCIES

Fem cagar la tronca amb Xip Xap!

Parc de Nadal infantil

Cavalcada dels Reis d'Orient

EL REPORTATGE

Un ministre de la Pobla enfrontat amb els poblatans

La família Llorenç i Torres

Segons la veu popular, la primera casa de la Pobla de Segur va ser l'anomenat mas de Segur, referit ja l'any 1244 i, per tant, anterior a la carta de poblament del 1268 que va donar origen a Ribera de Segur (amb els anys, la Pobla de Segur). Tot i que ha anat canviant moltíssim al llarg de tants anys, aquesta casa segueix existint al carrer del Forn, actualment, carrer Llorenç i Torres. La casa era propietat i domicili de la família dels Llorenç i Torres.

Si bé en un principi aquesta família es dedicava a conrear la terra, amb el temps van passar a formar part de la petita noblesa rural. Els Llorenç van anar arrendant les terres, en la majoria de casos, a veïns del Pui de Segur que baixaven al nou poble que s'estava generant.

Una de les èpoques de major esplendor de la família Llorenç se situa a la segona meitat del segle XVII, amb Oleguer Llorenç i Torres qui, entre d'altres coses modificà

la casa dotant-la d'ampli portal i de capella privada.

El seu fill Josep Llorenç i Torruella (1683-?) heretà totes les propietats de la família i, a més, les de la també potent família poblatana dels Puigcerver del carrer Major, ja que el seu oncle s'hi havia casat amb la pubilla i no en deixaven descendència.

Pocs anys després, la família Llorenç va comprar l'edifici número 1 del carrer Major que ajuntà amb l'antiga casa dels Puigcerver per formar-hi una gran edifici on es van traslladar.

Josep Ignasi Llorenç i Peguera

Un net seu va ser Josep Ignasi de Llorenç i Peguera, magistrat i conseller de Castella en temps del rei Ferran VII (càrrec equivalent a Ministre). Va ser el darrer hereu de la nissaga nascut a la Pobla de Segur (26 d'agost del 1758). Era fill de Josep Martí de Llorenç i Puigcerver (1723-?) i Ma Antònia Peguera i Morera (La Seu d'Urgell, 1734-?). Va estudiar a la Universitat de Cervera (1773-79) on obtingué el batxillerat en Filosofia i més tard el batxillerat en Lleis, amb magní-

fiques qualificacions. Posteriorment obtingué els graus de llicenciat i doctor en Lleis (1781) a la mateixa universitat.

En acabar els estudis es va dedicar a la pràctica jurídica en despatxos d'eminentes advocats, primer de Barcelona i més tard de Madrid. El 1784 va aprovar l'examen com a advocat del Consell de Castella i va exercir de procurador a Madrid. Del 1787 al 1796 va ocupar diferents càrrecs a comarques de Guadalajara i Burgos.

L'any 1796 va prendre possessió del corregiment de las Siete Merindades (Burgos) i va ser comissionat per acabar amb la plaga de lladres i malfactors que abundaven per les províncies castellanès. Tot i que va estar a punt de morir en diversos enfrontaments amb els bandits, va aconseguir empresonar-ne molts.

L'any 1801 es va casar amb Anna Ma Gutiérrez de Vial i González del Río (Santander, 1781-?) amb qui van tenir un sol fill: Josep Ramon (Santander, 1804-1842).

El 1804 va ser nomenat corregidor de Gibraltar, amb seu a San Roque. Pel suport logístic facilitat a l'exèrcit en la batalla de Trafalgar i en els intents de la conquesta de Gibraltar, el rei Carles IV el va nomenar per a la Reial Audiència i Chancillería de Granada.

Quan la invasió francesa, es mostrà obertament contrari a acatar les ordres dels ocupants. Va armar els veïns de la zona i els capitanejà contra els invasors

Acabada la guerra del Francès, el 1810 va ser destinat a l'Audiència de Catalunya, on va ocupar diversos càrrecs. Al cap de vuit anys va ser destinat a l'Audiència de Galícia (on se'l va arribar a empresonar per qüestions polítiques a causa

Antic molí fariner regit per la família Llorenç.

de les seves simpaties reialistes). Posteriorment, el 1821, va ser nomenat regent de l'Audiència d'Extremadura.

Durant el Trienni Liberal (1820-23) es va relacionar amb enemics del govern, donant suport sempre als reialistes. Destituït del seu càrrec, va ser empresonat a Càceres i condemnat a mort. Arran de la detenció, va canviar les seves idees polítiques i va esdevenir un ferm defensor dels liberals i de la Constitució del 1812, com va demostrar en el discurs de l'apertura de l'any judicial del 1823 i que li van valer la deposició de la pena i la reposició al seu anterior càrrec. Aquell discurs que el va salvar del govern liberal, li va ser un impediment per entrar a formar part del Consell Reial o Consell de Castella, ja en èpoques conservadores. Alguns juristes dubtaven de la fermesa de les seves idees i volien de "depurés" la seva conducta. Ell es defensava adduint que els liberals el van obligar a pronunciar aquell discurs si volia seguir exercint.

Finalment, el rei Ferran VII el va nomenar membre del Consell Reial (ministre) l'any 1825, càrrec que va exercir fins la dissolució de l'òrgan l'any 1834.

El ministre contra els poblatans

La Pobla de Segur, a finals del segle XIII, va ser cedida pel Senyor de Vilamur al Duc de Cardona, qui, com a senyor de la nostra població, tenia dret exclusiu sobre l'ús de serveis públics com el molí fariner o el forn de pa. Els pagesos tenien l'obligació de moldre el gra al molí del Duc i n'havien de pagar un part proporcional de la farina obtinguda. A finals del XVII trobem que aquest dret feudal estava controlat per la família poblatana dels Puigcerver, dret que, com hem dit, posteriorment van heretar els de casa Llorenç i Torres.

Detall de les restes de la casa dels Llorenç al carrer del Forn o Llorenç i Torres.

Retaule de la capella de casa dels Llorenç i Torres. Al peu es veuen els retrats d'Oleguer Llorenç i Torres i el seu pare, Macià Llorenç i Torres.

A finals del segle XVII van sorgir nombrosos problemes entre els poblatans i el senyor donat que aquest els cobrava preus abusius per l'ús del molí i donat que els poblatans li prenien aigua de la sèquia que feia anar el molí per tal de poder regar les terres properes a la sèquia.

Tota aquesta tradició de caire feudal va acabar-se quan el 1820 es va dictar una Reial Ordre en què afirmava que els antics costums senyoriais no podien impedir l'aparició de nous serveis regits per altres persones o associacions. Cansats dels preus que havien de pagar a la família Llorens per tal de poder utilitzar el molí, un col·lectiu de veïns (comú), amb suport de l'Ajuntament, van sol·licitar la creació d'un nou molí fariner.

El 1822 es va iniciar la construcció del molí (molí de baix o dels pobres) tot i l'oposició dels Llorenç. Aquest edifici es va fer en una parcel·la de l'extrem del Raval, a uns tres-cents metres més avall del que posseïa el senyor.

Conforme els veïns del Comú anaven aixecant les parets dels nou edifici, de nit eren destruïdes per esbirros dels Llorenç. Els veïns de la Pobla es van veure obligats a fer guàrdia fins que el molí va estar acabat (1824).

Llavors els Llorenç es van negar a donar-los l'aigua perquè pogués funcionar. Això va donar peu a un llarg i difícil plet entre el ministre Josep Ignasi Llorens i l'Ajuntament i el Comú de Particulars.

El 1830, en contra de quasi tot pronòstic, la Junta Suprema Patrimonial i d'Apel·lacions de la Cort va fallar a favor de l'Ajuntament i del Comú de veïns de la Pobla, mitjançant uns documents firmats pel propi rei Ferran VII.

A partir de llavors, el molí dels Llorenç va anar minvant el seu treball fins que el 1832 el seu fill, Josep

Foto del carrer del Raval amb les restes del molí edificat pels socis del Comú de Particulars.

Ramon de Llorens i Gutiérrez de Vial va vendre el molí al Comú, entitat que, amb el pas dels anys, hi establí el molí principal i la seu social.

A partir de llavors, la família Llorenç va deixar de residir a la Pobla de Segur, deixant els negocis dels seus béns i propietats en mans de llogaters i d'apoderats.

Josep Ramon va morir jove i els seus fills Adolfo i César van vendre tots els béns de la Pobla i voltants al doctor Domingo de Motes i de Montellà, en data de 8 de juny de 1869, per un valor total de vint mil escuts. Aquest va revendre a Francesc Farrero i Sadoia (conegut com "el pare de l'Àuria") l'antiga casa dels Llorenç i Torres o mas de Segur.

Els descendents dels Llorenç, allunyats de terres poblades, s'establiren bàsicament a Madrid i gran part van exercir d'enginyers, advocats i militars d'artilleria. Fins i tot, una d'elles, Maria del Milagro Mercedes Llorens i Casani (1941-2007) va arribar a aglutinar molts títols nobiliaris i el nomenament de Grande de España.

Ramon Enric Guimó i Casanovas

DESTAQUEM

Cinema Gaudí: El mestre que va prometre el mar, premi Gaudí del públic

SINOPSI

Ariadna (Laia Costa) descobreix que el seu avi busca des de fa temps les restes del seu pare, desaparegut a la Guerra Civil. Decidida a ajudar-lo, viatja a Burgos, on estan exhumant una fossa comuna on podria estar enterrat.

Durant la seva estada, coneixerà la història d'Antoni Benaiges (Enric Auquer), un jove mestre de Tarragona que abans de la guerra va ser professor del seu avi. Mitjançant un innovador mètode pedagògic Antoni va inspirar els seus alumnes i els va fer una promesa: portar-los a veure el mar

**Divendres 22 de març
21:30h - Comú de Particulars**

QUI SOM?

Fa uns anys, va existir al barri de l'Estació un Bar anomenat **LOS BILLARES** que va tornar a engrescar la gent a la pràctica del billar. Amb motiu del seu tancament, vam poder adquirir un billar gran-mach i instal·lar-lo provisionalment en un local sota les oficines de l'Impremta Torres.

L'afició generada va motivar el compromís de cercar la manera de donar continuïtat a aquesta afició i dotar-la d'estructura i organigrama. D'aquesta manera, amb el recolzament de l'Ajuntament de la Pobla, es va trobar un espai buit al Pavelló Poliesportiu, que vam adaptar per possibilitar de nou la pràctica del billar francès, i a la vegada vam constituir i legalitzar el CLUB CLÀSSIC BILLAR EL PALLARS. Josep Colom va ser-ne el primer president. Els 8 socis fundadors han anat augmentant fins a la vintena d'associats actuals.

QUÈ FEM?

El club organitza competicions anualment: una individual (TORNEIG PEPE TORRES) i una altra per parelles (TORNEIG JOAN COSTA), ambdues en memòria de dos socis molt estimats que ja ens han abandonat.

Hem tingut col·laboració institucional des del primer moment, que juntament amb les aportacions dels socis fan viable la pràctica del billar. El bon ambient i la companyonia que es respira ens invita a pensar que en el futur anirem

engrandint aquesta afició, que volem estendre als joves que vulguin interessar-s'hi. Per aquest motiu tenim en ment ampliar, posar en funcionament una segona taula i començar accions divulgatives per facilitar l'aprenentatge de les persones que puguin estar-hi interessades.

ON SOM?

Ens podeu trobar al correu classic-clubdebillarelpallars@gmail.com o al telèfon 973. 68. 06.44

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS

Horizontals: Botifarra blanca, fideus, farina, col, olla, xirivia, ou, ceba, aigua, api, pebre, arròs, orella, ganivet.

Verticals: Colador, all, tisores, espàtula, cullerot, sal, nap, cigrons, morro, patates.

Diagonals: Julivert, os de pernil, carcanada, os de porc, botifarra negra, carn picada, pastanaga, gallina, pilota, pa ratllat, porro, os de vedella, pollastre.

ARA FA 100 ANYS

Pedro Cortina Mauri: un diplomàtic poblatà a l'últim govern de Franco

SATISFACCION EN LA PROVINCIA DE LERIDA POR EL NOMBRAMIENTO DE D. PEDRO CORTINA MAURI COMO MINISTRO DE ASUNTOS EXTERIORES

"Deseamos que la primera felicitación sea la nuestra", dice el alcalde de Poble de Segur

El 20 de desembre de 1973, quan l'almirall Carrero Blanco batia el rècord de salt al carrer Claudio Coello de Madrid, Pedro Cortina Mauri era a París, al número 22 de l'avinguda Marceau, la seu de l'ambaixada espanyola. Poc s'imaginava el diplomàtic poblatà que amb l'esclat d'aquella bomba d'ETA, l'última etapa de la seva carrera política era a punt de començar. Pocs dies més tard, el 3 de gener, Cortina era nomenat ministre d'Exteriors, el darrer del govern franquista, el que més problemes hauria d'afrontar en aquella etapa final de la dictadura.

Pedro Cortina havia nascut a la Poble de Segur el 18 de març de 1908. Fill de Pere Cortina Roca i de Josefina Mauri Arnalot, va ingressar a la carrera diplomàtica l'any 1933 després d'estudiar Dret a Barcelona i doctorar-se a la Universitat de Madrid. L'esclat de la Guerra Civil el va sorprendre a la capital, en control republicà, d'on va aconseguir escapar després de refugiar-se durant set mesos a l'ambaixada de Cuba.

Amb la fi de la guerra, l'any 1941 contrau matrimoni amb Maria Luisa Alcocer, filla del primer alcalde

franquista de Madrid, Alberto Alcocer. Un enllaç que li permetia emparentar-se de ple amb la jerarquia del règim. A banda de ser catedràtic de Dret Internacional Públic i Privat per la Universitat de Sevilla, també va posar el peu al món empresarial, fundant la fàbrica de cervesa San Miguel l'any 1950, de la qual va ser vicepresident i conseller delegat.

A mitjans dels anys cinquanta, la seva carrera diplomàtica feia un salt important. Primer, sent destinat al Consolat General d'Espanya a París, mentre que l'any 1958 va ser nomenat subsecretari d'Afers Exteriors, càrrec que va ostentar fins al 1966, quan se'l va designar ambaixador al país gal. L'assassinat de Carrero Blanco posà punt final a aquesta etapa, però dècades després, l'ombra del dubte continua planant sobre la seva actuació arran de la mort del president. Si bé els diaris de l'època destacaven que Cortina havia protestat per la protecció que França brindava als membres d'ETA al sud del país, altres accions seves contradiuen aquesta postura. El cert és que un funcionari francès va proposar a l'ambaixador detenir i extraditar a Espanya els dirigents del coman-

do que havia comès l'atemptat, però Cortina ho va rebutjar.

Fos quin fos el grau de complicitat (més aviat per omissió) del poblatà en aquest episodi, encara no esclarit del tot, el cert és que el nomenament de Pedro Cortina com a ministre no va deixar ningú indiferent, tampoc a la Poble. L'aleshores alcalde, Josep Llovera, traslladava la seva felicitació al nou ministre destacant la seva "extraordinària personalitat política" i la seva "gestió brillant" en els càrrecs que havia ostentat. Certament, en els últims mesos de la dictadura, tant la seva personalitat com capacitat de gestió es posarien a prova.

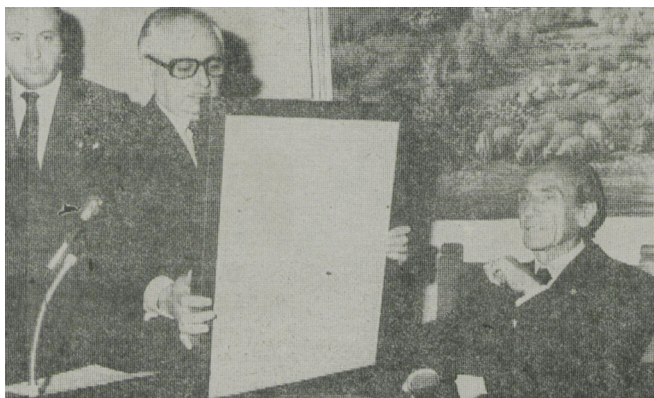
L'abril de 1974, la Revolució dels Clavells a Portugal va fer trontollar el règim. La dictadura podia caure, però l'espanyola finalment moriria al llit. La tardor del 1975, els últims afusellaments del franquisme van posar el país en una fràgil situació internacional, just a l'abisme de l'aïllament. I simultàniament a l'agonia de Franco, Pedro Cortina hauria d'afrontar la crisi més greu de totes: la Marxa Verda del Marroc sobre el Sàhara espanyol.

Tot i que el poblatà era favorable a la independència d'aquesta regió colonial a través d'un referèndum, finalment Espanya va decidir retirar-se del Sàhara per por a l'esclat d'una guerra amb el Marroc, que acabaria annexionant-se'l. El 12 de desembre de 1975, ja mort Franco, Pedro Cortina es retirava oficialment de la primera línia política. Menys d'un any després, el 12 d'agost de 1976, era nomenat

Fill Predilecte de la Pobla de Segur, i el dia 29 li era entregada la Medalla d'Or del municipi. "De totes les distincions que he rebut [...] cap m'ha donat la satisfacció que sento en aquest moment", va dir Cortina castellà, ja que el seu català, afirmava, "és massa rovellat per parlar-lo com voldria avui".

Tomàs Garcia Esport

En aquesta pàgina: Cortina rebent el títol de fill predilecte, l'agost de 1976 (Diario de Lérida)

A baix, a l'esquerra: Pere Cortina en una fotografia de l'Arxiu de la Comunitat de Madrid.

A dalt a l'esquerra: Retall de premsa sobre el nomenament de Cortina com a ministre d'Exteriors (Diario de Lérida)

LA RECEPТА

Pa de fetge

El pa de fetge és un típic embotit pirinenc, si bé té el seu origen en la regió francesa de la Campanya. Pràcticament, n' existeixen tantes variants com cases on es feia el mandongo. Us presentem els ingredients i els passos en què coincideixen la majoria de les mestresses consultades.

Ingredients:

250 grams de carn magra picada

250 grams de panxeta picada

250 grams de papada picada

300 grams de fetge de porc picat

Una mantellina

Sal i pebre

Procediment:

1. Barregeu tots els ingredients. En algunes cases hi afegien altres ingredients com: ceba cuïta, un parell d'ous batuts, alls picats, un rajolí de vi blanc o conyac, trossets de ceps cuïts, etc.

2. Saleu i empebreu al vostre gust.

3. Poseu la barreja sobre la mantellina (tel abdominal) i premeu-la tot donant-li la forma de pa.

4. Emboliqueu-lo bé amb les vores de la mantellina.

5. Enforneu-lo en una safata fonda (fa molt suc) durant una hora o hora i quart a uns 180º. Perquè no quedi tan sec, podeu afegir un cassó d'aigua dins el forn.

6. Tanqueu el forn, tapeu-lo amb paper de plata o similar i deixeu-lo acabar de cuire. Claveu-hi el ganivet per tal de comprovar que ja estigui ben cuït.

7. Deixeu-lo refredar i serviu-lo, preferentment amb torrades soles o acompanyades de cogombres amb vinagre, nous, raïm, etc.

Bon profit!

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 37 INGREDIENTS I EINES PER FER L'ESCUDELLA DE CARNESTOLTES. Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 11.

B	O	T	I	F	A	R	R	A	B	L	A	N	C	A	L	E	P
C	O	S	U	E	D	I	F	A	R	I	N	A	N	A	T	A	I
O	A	T	D	C	O	L	L	A	I	V	I	R	I	X	S	A	L
L	L	R	I	E	A	O	O	U	J	A	B	E	C	T	T	O	O
A	U	C	N	F	P	R	G	S	A	U	G	I	A	O	R	S	P
D	T	U	Z	P	A	O	C	G	D	S	L	N	L	R	D	O	A
O	A	L	A	P	I	R	R	A	M	E	A	I	O	E	L	R	T
R	P	L	U	A	L	C	R	C	N	G	P	P	V	L	R	R	A
A	S	E	R	B	E	P	A	A	A	A	A	E	A	E	T	O	T
L	E	R	A	R	R	O	S	D	N	R	D	S	R	S	R	M	E
L	R	O	S	A	E	N	D	I	A	E	T	A	F	N	T	T	S
C	O	T	A	T	U	W	L	T	L	R	G	Z	G	O	I	V	I
R	S	N	L	A	D	L	L	L	E	R	T	R	A	R	T	L	I
E	I	A	F	F	A	L	A	L	L	E	R	O	A	G	I	I	N
M	T	P	G	G	A	N	I	V	E	T	E	R	T	I	R	I	S
A	N	I	S	T	A	R	O	N	G	E	D	C	A	C	A	U	F

ELS PARTITS OPINEN

Com ja sabeu, finalment, l'any passat vam poder recuperar la zona dels bungalows en benefici de l'Ajuntament. Era el pas previ per poder desenvolupar qualsevol acció en aquesta zona. Va ser l'inici d'un recorregut que no està resultant gens fàcil. Des de llavors estem buscant la manera de com poder-los legalitzar (ja que no ho estaven!).

Avui no compleixen els requisits ni de la nova llei de Turisme ni de la d'Habitatge i, per tant, no tenen encaix ni en l'una ni en l'altra. I és que quan les coses no es fan bé des d'un principi, després costa molt adreçar-les! Ara estem treballant en la redacció d'un projecte per poder fer la remodelació dels bungalows i poder-los legalitzar d'acord amb la nova llei de turisme i perquè en puguin fer ús, entre d'altres, pels molts alumnes que passen pel Centre d'enseny-

ments de muntanya i també per poder-ne fer una explotació turística la resta d'èpoques de l'any. Les coses no sempre surten com hom voldria i els tràmits són llargs i complicats!

Aquesta situació fa que ara per ara sigui una zona degradada i amb una sensació d'abandonament, a la qual s'hi suma també el fet que s'hi hagin ajuntat diverses actuacions alhora. Primer va ser la tallada dels arbres. Com ja hem explicat en diferents ocasions va ser una actuació sol·licitada per FCG per evitar que poguessin caure a la via, amb el compromís de fer una replantació amb espècies d'arbres aptes per estar prop de les vies. També s'ha de fer el canvi de la tanca que separa el camp de la Sala de les vies de tren. Aquestes actuacions les ha de fer FCG i per tant no estan a les nostres mans poder-ne determinar les da-

tes. Juntament amb la replantació s'adequarà la vorera: es traurà el panot i es farà la vorera amb sauló perquè les arrels no la malmetin.

Dins de les actuacions de la subvenció dels Next Generation tenim previst fer una renaturalització de la part frontal que toca al pantà així com una zona de serveis per a les autocaravanes, que els permetrà que disposin de serveis: dutxes, lavabos, piques per rentar estris, etc....

Una vegada tot això estigui fet, i se'ns determini quina és la normativa que hem d'aplicar als bungalows, procedirem a reformar-los i tota la zona recuperarà la seva màxima esplendor! Ara per ara, però, hem de tenir una mica de paciència perquè els processos no són tan ràpids com voldríem.

Grup municipal d'ERC

Sota l'arbre del Roques Roies

La Sindicatura de Comptes ha aprovat l'exercici pressupostari del 2022, ara bé, del seu informe en destaquem les següents dades, al nostre judici preocupants:

1) El romanent de tresoreria, és a dir, l'efectiu i comptes bancaris queden en 313.126,31€ (al 2021 era de 803.521,71€)

2) L'exercici del 2022 ha acabat en negatiu -812.807,54€, cosa que indica una manifesta manca de previsió pressupostària i que el camp de futbol es va pagar amb romanent de tresoreria, malgrat que es volia fer amb subvencions.

3) Han augmentat les despeses de personal en 70.000€.

4) L'estalvi (benefici) net ha estat de 153.031,02€, molt més baix que l'exercici anterior. Respecte al 2023 demanaríem a l'equip de govern una previsió més real i acurada.

La Residència de Nostra Senyora de Ribera ha generat un dèficit de 260.000€ aquest 2023. L'equip de govern ha hagut de demanar una pòlissa de 60.000€ per fer front a factures de proveïdors i treballadors. Tot i que la Generalitat paga amb endarreriments i que els preus de les places eren molt baixos (sostinguts, fins ara, gràcies a una antiga donació en diners i patrimoni), no entenem aquest enorme dèficit. Tema no menor és que les 8 noves places anunciades continuen sent un projecte en paper i encoratgem el consell consultiu de familiars, treballadors i usuaris de la Residència a iniciar les seves tasques.

Properament començaran les obres d'una biblioteca a la sala Janer que unirà aquesta amb el telecentre. Les obres, subvencionades en el 90 % per la Generalitat, tindran un cost de més de 900.000 €. No estem satisfets amb la fórmula de la licitació per-

què en ser lineal no és prou eficient per trobar el millor preu. Tot i això, benvingut sigui un servei del que ja disposem. Ara, tinguem en compte que en aquest baix enclotat de la Janer aniria bé que les parets tinguessin molt de vidre per deixar passar la llum i que a la biblioteca li escau una pàgina web i xarxes socials.

Ho sap tothom i es profecia que aquest estiu farà calor de 40º. La Pobla necessita urgentment un pla per afrontar el canvi climàtic. Animem a l'equip de govern a tenir cura dels castanyers del Passeig Ribera de Segur (Per què no creixen?), a plantar arbres grans i a resoldre les fuites d'aigua que patim, en especial, la molt perjudicial del pou Cabanau que té als veïns ben preocupats.

Grup municipal del PSC

La residència Verge de Ribera, lamentablement, s'ha vist afectada per una gestió deficient que ha conduït a un deute substancial. És evident que si ja existia un dèficit anterior, hauria estat prudent contemplar un augment gradual en les tarifes en lloc de fer-ho precipitadament ara (a corre-cuita). Aquesta falta de previsió ha impactat negativament tant en els residents com en la reputació de la residència. El deute acumulat del 2023 correspon a la quantitat de 261.916,11€. Es necessita una revisió urgent de les pràctiques de gestió per garantir un futur més estable i sostenible per a la institució i els seus residents.

Una gestió deficient també ha provocat retards en el pagament als proveïdors, generant malestar i preocupació entre ells, ja que no saben quan rebran els seus

pagaments. Aquesta falta de transparència i puntualitat en les transaccions financeres agreuja la situació, posant en perill les relacions amb els proveïdors i comprometent la continuïtat del servei. És crucial abordar aquesta qüestió de manera immediata per restaurar la confiança i estabilitat en la gestió de la residència.

Desitgem que aquests problemes arrossegats d'anys enrere no es vegin agreujats amb l'increment de la taxa dels residents que s'ha realitzat finalment de cop i no com s'havia acordat. Donat que en el ple ordinari del 7 de setembre del 2023 es va indicar que l'increment del preu públic per a les places privades seria progressiu donat que no es cobrien els costos. D'aquesta manera suposaria un augment del 12% en les places de grau 0 (de 1.159,43€ a 1.298,56€)

i d'un 5% en les de grau 1 (de 1.502,59€ a 1.577,71€). Ara ens trobem que aquest increment no s'ha fet progressivament i les places finalment pujaran fins a arribar als 1.900,00€/mes/resident. Esperem i entenem que es farà tot el possible per garantir que cap usuari es pugui veure afectat per aquesta mesura.

És fonamental prioritzar el benestar dels residents i treballar per resoldre els desafiaments financers de manera equitativa i responsable.

Grup municipal Junts per Pobla

SUPO-SUPO POBLATÀ

“Em fa molta il·lusió reinterpretar l'*Stabat Màter* de Mossèn Tàpies”

*Parlem amb Pau Romero-Andreu, que ha arranjat la versió per a orquestra de cambra l'*Stabat Mater* que s'estrenarà el Diumenge de Pasqua amb la Coral Verge de Ribera*

Digue'ns una peça per posar-nos mentre llegim la entrevista.

Eine Alpensinfonie, de Richard Strauss, un fantàstic poema simfònic inspirat en les muntanyes dels Alps. Concretament, la versió de Mariss Jansons al capdavant de l'Orquestra de la Ràdio de Baviera. I si algú no té massa temps, li recomano directament el fragment del cim de la muntanya (*Auf dem Gipfel*). No hi ha música més meravellosa!

D'on et ve l'afició a la música?

El meu pare és un amant de la música i dels concerts. Des de petit l'he vist passar-s'ho bé amb tants estils de música tan diferents... i així m'ho ha fet viure, portant-me a tot tipus d'espectacles. Suposo que, per això, amb la meva mare van decidir apuntar-me a música des de ben petit. Vaig fer el pas al Conservatori, on vaig fer grans amics, així com a la Banda de Lleida, a la Jove Orquestra Nacional, però també Republika Ska, Kòdul... Tot plegat són moltes hores d'assaig junts, viatges, concerts, hotels, dinars i sopars... La música és esforç i sacrifici, però t'atrapa!

Has interpretat d'ska a música d'òpera, passant per molts diferents estils. En els teus moments de lleure, quin tipus de música escoltes?

De tot tipus: punk, rock, techno, pop, electrònica... però, òbviament, també molta música clàssica. Sovint, per desconnectar de tanta música, escolto programes de ràdio, podcasts. Sóc molt aficionat a La Competència de RAC1.

Com a director d'orquestra et toca interpretar el sentit de les peces més que executar les partitures. Et sents més realitzat musicalment amb la batuta que amb el trombó?

La figura del director d'orquestra requereix una gran maduresa musical, conèixer les obres i els compositors en profunditat per tal de prendre les millors decisions interpretatives. A diferència d'un instrument, és una feina més intel·lectual que física, encara que hi ha un element físic vital que s'ha de tenir ben entrenat, el gest, a través del qual et comuniques amb els músics. Tenir el poder i aconseguir que una peça soni diferent segons el que tu transmetes a l'orquestra, i modelar-la fins que assoleix l'ideal sonor que estàs buscant és, sens dubte, una gran satisfacció per a qualsevol director. I amb la batuta, per què no dir-ho, vaig menys carregat que amb el trombó!

Per aquells que ho desconeixem, què és el que indiqueu movent la batuta o les mans?

Treballar bé en els assajos és fonamental i en depèn gran part de l'èxit en el concert. Però, com us deia, el gest és l'eina bàsica que ens permet obtenir una àmplia paleta de colors en la música. Indiquem la pulsació (si volem que la música vagi més ràpida o lenta), la dinàmica (més fort o més fluix), el caràcter de la música (més marcat o més melòdic), quant ha de durar un calderó o fermata (és a dir, una pausa indefinida) i donem l'energia convenient a l'inici i al final de la peça. Un director desencadena una reacció en els músics. L'èxit depèn en gran part de l'arrancada, és un salt al buit, el pas del silenci a la música, però també de com culmina aquest procés. Requereix molta confiança i determinació: els músics són els primers que t'ho demanen.

Què han significat els concerts de Cors Operístics?

La producció de Cors Operístics suposa un avanç i un després. L'èxit i l'acceptació de la proposta per part dels programadors va en augment, així com la satisfacció dels músics i els cantaires. Els vincles que s'han establert entre les diferents corals que hi participen són molt especials, sembla que es coneixin de tota la vida. Es tracta de gent que, moltes vegades, no sap música, però s'esforça i lluita per cantar uns cors d'òpera vocalment molt complicats. I no només ho aconseguen, sinó que gaudeixen fent-ho! Transmeten il·lusió, et feliciten per la proposta i et demanen repetir l'experiència. A més, el públic es mostra encantat de la combinació professional-amateur i posa en valor la feina que hi ha al darrere. Sens dubte, la valoració és molt positiva!

Quins futuribles projectes tens en ment?

Hi ha projectats concerts, viatges, nous repertoris i nous escenaris. Hi ha Mahler, Haydn i més òpera, però també rock i pop. Però el que em fa més il·lusió és la tasca que m'han encomanat des del Comú de Particulars i l'Ajuntament: reinterpretar l'"*Stabat Mater*" de Mossèn Tàpies i fer-ne una versió per a orquestra de cambra, la qual s'estrenarà el proper Diumenge de Pasqua juntament amb la Coral Verge de Ribera. Quan et confien una labor tan especial sobre una obra tan estimada pels poblatans, només et pots sentir afortunat i agraït.